

Resolució 171/2018, de 18 de juliol**Número d'expedient de la reclamació:** 77/2018**Administració reclamada:** Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat**Informació reclamada:** Relació de despeses amb càrrec a les subvencions als grups polítics municipals i factures, des de l'any 2011 fins al 2016.**Sentit de la resolució:** Estimació.

Resum: No es pot considerar manifestament repetitiva una sol·licitud, encara que tingui la mateixa formulació i estigui presentada per la mateixa persona, si la resposta comprèn informació diversa, per exemple, perquè estigui actualitzada o s'hagi completat. Concorre un interès públic innegable en l'accés a aquesta informació considerant que són recursos de naturalesa pública (surten dels pressupostos municipals), lligats a una finalitat d'interès públic (facilitar i possibilitar l'exercici de les funcions dels electes locals agrupats d'acord amb la llista electoral), determinats en la seva quantia pels propis grups polítics reunits en Ple, i que els beneficiaris i gestors són electes locals, que com a tals estan sotmesos a un especial escrutini en un escenari de transparència, retiment de comptes i control ciutadà dels poders públics. El fet que les subvencions als grups polítics municipals estiguin excloses de l'aplicació del marc general regulador de les subvencions no comporta cap limitació en l'aplicació a aquestes subvencions del règim general de transparència i l'accés a la informació, de la mateixa manera que les obligacions de transparència en la contractació pública de l'article 13 LTAIPBG són d'aplicació també als contractes patrimonials, per bé que estan exclosos del règim jurídic general dels contractes del sector públic. Els grups polítics municipals, a diferència dels partits polítics, no tenen personalitat o entitat diferenciada de l'Ajuntament i estan sotmesos al mateix règim de transparència i control que ho està la gestió de recursos públics que fa l'Ajuntament, de manera que res justificaria que l'accés a la documentació relativa a la gestió de recursos públics de la hisenda local que administren i gestionen els grups polítics hagi de ser inferior al que s'aplica a la gestió econòmica del pressupost que gestiona l'Ajuntament. La justificació de la despesa feta amb càrrec a les subvencions als grups polítics municipals s'ha de considerar informació pública sobre la què es projecta el dret d'accés, encara que no estigui materialment a mans dels òrgans municipals, considerant que el Ple té la potestat d'exigir-la i obtenir-la dels grups municipals, per habilitació expressa de l'article 73 LBRL, i que aquests grups polítics tenen l'obligació de tenir-la a disposició del Ple (almenys, la de la legislatura en curs). En la mesura en què existeixi i es conservi, aquesta informació s'ha de considerar pública i accessible per la via del dret d'accés, encara que no hagi estat reclamada pel Ple. Tanmateix, per al cas que els grups no hagin conservat adequadament la informació o l'hagin destruïda un cop finit el mandat i l'obligació de tenir-la a disposició del Ple, o en cas que hagin desaparegut com a grup o no hagin existit durant una part del període interessat, el dret d'accés no es podrà satisfer per inexistència de la informació, i així s'haurà de fer constar, sens perjudici de les responsabilitats eventuals en què puguin incórrer els gestors per negligència en la conservació documental davant de la jurisdicció comptable o de l'autoritat fiscal, si escau. En relació amb les dades personals que constin a les factures i documentació justificativa de la despesa, el dret d'accés ha de prevaldre sobre el dret a la protecció de dades personals dels regidors i regidores; tanmateix, les dades personals de terceres persones físiques s'hauran d'anonimitzar de les factures i la documentació justificativa de les despeses, en no ser rellevants per a la finalitat de control de la despesa realitzada pels grups municipals, mantenint però la referència concreta al concepte i quantia de cada despesa. Atès que els grups municipals no tenen personalitat jurídica pròpia, l'Administració obligada a donar compliment d'aquesta Resolució és l'Ajuntament, que s'haurà de proveir d'aquesta

informació requerint-la als grups polítics de la manera i pel procediment que consideri addient, tenint en compte, en tot cas, que el contingut d'aquesta Resolució no vincula l'Ajuntament a exercir la facultat de control intern per part del Ple prevista a l'article 73.3 LBRL. La GAIP, d'acord amb l'article 34 RGAIP, va demanar la col·laboració de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat per traslladar la reclamació als grups polítics que en resultaven afectats. Cap d'ells ha formulat cap argument oposant-se a l'accés, ben al contrari, els escrits han adjuntat documentació relacionada amb els ingressos i despeses. Per tant, no havent-hi cap oposició de persona afectada per l'accés, no resulta procedent suspendre l'execució d'aquesta resolució, que no es podrà donar per satisfeta amb la documentació lliurada a la GAIP, sinó que exigirà el lliurament a la persona reclamant o la facilitació de la consulta presencial de la documentació, en el termini fixat a la part resolutiva.

Paraules clau: Ajuntament. Grups municipals. Subvencions. Reclamació contra Inadmissió. Informació pública. Trasllat. Al·legacions. Límits. Protecció de dades personals. Inadmissió. Sol·licitud repetitiva.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego.

Antecedents

1. El 13 de març de 2018 té entrada a la GAIP la Reclamació 77/2018, presentada contra l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat en relació amb la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent següent, que va ser inadmesa a tràmit. La persona reclamant no sol·licita seguir el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP), aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol.
2. La sol·licitud d'informació que ara es reclama, de data 5 de febrer de 2018, tenia per objecte la informació següent: *"desglossament de les despeses per any i justificació amb factures incloses, del destí dels diners públics percebuts per cadascun dels grups polítics de l'anterior i de l'actual legislatura, des de l'any 2011 fins al 2016"*.
3. El 14 de febrer de 2018 l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat va resoldre inadmetre a tràmit aquesta sol·licitud mitjançant el Decret d'Alcaldia 457, considerant que era repetitiva d'una anterior sol·licitud de la mateixa persona reclamant, assenyalada amb el número de registre E-207013604, de data 17 de juliol de 2017, que ja hauria estat resposta per l'Ajuntament mitjançant escrit amb registre de sortida S2017012222, de data 26 de juliol de 2017, que aportava la informació següent: relació de dotacions econòmiques percebudes per cadascun dels grups municipals i per a cadascun dels anys objecte de sol·licitud.
4. El 16 de març de 2018, la GAIP comunica a la persona reclamant que s'admet provisionalment a tràmit la reclamació, identifica la persona responsable de la seva tramitació, li indica els propers tràmits que se seguiran, així com les dades de contacte electrònic, per si vol fer-ne el seguiment.

En la mateixa data, la GAIP comunica a l'Administració reclamada la presentació de la reclamació i li demana que, dins del termini de quinze dies, li trameti l'expedient i un informe que reculli el seu posicionament. En la mateixa data, trasllada a l'Ajuntament la reclamació i li demana un informe en què justifiqui el seu posicionament, i que li remeti l'expedient complet relatiu a la sol·licitud.

5. El 23 de març té entrada a la GAIP l'informe municipal, que es limita a reiterar el sentit i la fonamentació de la inadmissió, considerant repetitiva la sol·licitud, i annexar l'expedient.
6. El 3 d'abril de 2018, la GAIP demana a l'Ajuntament que, d'acord amb l'article 34.1bis RGAIP, notifiqui als grups municipals afectats la presentació de la reclamació, per tal que pugin formular-hi al·legacions. Aquest escrit especifica que l'Ajuntament ha d'informar a la GAIP tan bon punt hagi practicat els trasllats sol·licitats, fent-ne arribar la documentació acreditativa. Tot seguit, informa a les parts de la suspensió del termini per resoldre mentre duri aquest tràmit.
7. El 25 d'abril de 2018 la GAIP rep l'escrit de la regidora del PP Sra. Elisabet Ortega Robles adjuntant els certificats de retencions i ingressos de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent als exercicis 2011 al 2016 en relació amb les percepcions dineràries que ha rebut a títol personal.
8. El 4 de juny de 2018 el grup municipal de Veïns per Sant Feliu s'adreça a la GAIP per informar que les percepcions econòmiques rebudes per l'Ajuntament des del 2015 (data en què va tenir per primer cop representació al consistori) van ser de 4.594,43 € el 2015, i de 9.240€ el 2016. Informa igualment que *"el dinero percibido lo tenemos depositado en el Banco Bilbao Vizcaya pendiente de gastos para la campaña electoral de 2019"*.
9. El 5 de juny de 2018 el portaveu del grup municipal Progrés Municipal Sant Feliu de Llobregat envia a la GAIP una relació anual de despeses, detallant el concepte i l'import.
10. El 9 de juliol de 2018 l'Ajuntament acredita davant la GAIP que el trasllat de la reclamació s'ha efectuat als següents grups municipals: CC Veïns; Ciutadans, ERC, ICV-EUIA, Junts per Sant Feliu; PDECAT, PP i PSC, per bé que solament els indicats en els antecedents anteriors n'han donat resposta.
11. Amb motiu de la tramitació d'una reclamació anterior amb el mateix objecte, el 4 de desembre de 2017 la GAIP havia demanat informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades de Catalunya (APDCAT) en relació amb la conformitat amb la legislació de protecció de dades personals de l'accés a aquesta informació, arran d'una reclamació d'informació de contingut idèntic a aquesta, presentada contra l'Ajuntament de Pallejà. L'informe de l'APDCAT, de 9 de gener de 2018, va dictaminar en relació amb la consulta plantejada per la GAIP, el següent: *"La normativa de*

protecció de dades no impedeix l'accés del reclamant a la informació sobre les quanties abonades per la corporació als diferents grups polítics municipals. Tampoc impediria l'accés a la informació sobre els diferents conceptes de despesa realitzada per aquests grups i les quanties destinades a cadascun d'ells, incloent el fet que alguna d'aquestes despeses pugui vincular-se amb un regidor determinat, per bé que recomana l'anonimització de la informació personal que pugui aparèixer a la documentació justificativa de les despeses referent a terceres persones físiques alienes al grup.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la Reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública poden ser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la GAIP.

La reclamació reuneix els requisits formals establerts per l'LTAIPBG i per l'RGAIPI, per tant, és admissible a tràmit.

2. Sobre la inadmissibilitat a tràmit per ser una sol·licitud repetitiva d'una anterior ja informada

El Decret d'Alcaldia 457 resol inadmetre a tràmit, per repetitiva, la sol·licitud que ara es reclama. L'Ajuntament ho justifica davant la GAIP remetent-li l'expedient, on consta l'escrit de resposta donat a una anterior sol·licitud amb el mateix objecte, que conté informació relativa a les dotacions assignades per l'Ajuntament a cada grup i per a cadascun dels exercicis anuals interessats.

Si bé és cert que les sol·licituds formulades amb data 17 de juliol de 2017 i 8 de febrer de 2018 per la mateixa persona reclamant tenen el mateix objecte, no es pot considerar repetitiva i, per tant, inadmissible a tràmit la segona sol·licitud considerant que la primera només va ser parcialment estimada ja que no aportava cap dada respecte de la destinació donada pels grups municipals a aquelles aportacions percebudes, ni aportava les factures o documentació justificativa.

Cal dir que l'LTAIPBG, en el seu article 29, no inclou entre les causes d'inadmissió de les sol·licituds la de ser manifestament repetitives, que sí contempla l'article 18.1.e de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. I, encara que fos aplicable la legislació estatal, caldria tenir en consideració que els criteris interpretatius d'aquesta causa d'inadmissió adoptats pel *Consejo de Transparencia y Buen Gobierno* estableixen clarament que no es pot considerar manifestament repetitiva una sol·licitud, encara que tingui la mateixa formulació i estigui presentada per la mateixa persona, si la resposta comprèn informació diversa, per exemple,

perquè estigui actualitzada o s'hagi completat. (Criteri CI/003/2016). D'acord amb això, ni tan sols a l'empara de la legislació estatal, la resposta donada per l'Ajuntament a la primera sol·licitud, que ja era incompleta, no podria justificar que s'inadmetés a tràmit la segona sol·licitud, objecte de reclamació, ja que reiteraria una petició que no ha estat degudament atesa.

3. *Sobre l'interès públic en la divulgació de la informació reclamada*

D'acord amb els antecedents, l'Ajuntament va facilitar, en resposta a la sol·licitud d'accés prèvia, la informació relativa a les aportacions que els grups municipals reben de l'Ajuntament per cada grup polític municipal, però la informació detallada del destí donat pels grups municipals a les aportacions rebudes de l'Ajuntament i les factures que ho justifiquin no ha estat respost per l'Ajuntament, ni en la primera sol·licitud a què s'ha fet referència, ni com a resposta a la que ara es reclama, i per tant, aquest és l'objecte d'aquesta reclamació.

Les aportacions econòmiques als grups polítics o grups municipals estan molt escassament regulades a l'article 73.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local (LBRL), que preveu que se'ls assigni una dotació econòmica composta d'un tant fix comú per a tots els grups, i una quantitat variable en funció del nombre de regidors que en són membres. En la mateixa línia, l'article 50.8 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMRLC) fa referència a aquest caràcter finalista en establir que *"el municipi, d'acord amb el Reglament orgànic i en la mesura de les seves possibilitats, ha de posar a disposició dels grups els mitjans necessaris per a poder portar a terme llurs tasques"*. Aquestes dotacions econòmiques, doncs, s'han de destinar a pagar les despeses de funcionament del grup i de la seva activitat, de manera que el grup municipal pot administrar-les discrecionalment, dins dels límits de la finalitat legalment establerta. Doncs bé, conèixer l'ús i la finalitat que dona cada grup municipal als fons públics que rep constitueix, sens dubte, informació que rau de ple dins de la finalitat genèrica de la transparència, que és la rendició de comptes a la ciutadania de les administracions en general, i particularment de les persones que han estat elegides per representar-les.

Així ho ha considerat aquesta Comissió arran de reclamacions presentades amb el mateix objecte contra diferents ajuntaments, entre les quals les Resolucions 6/2018, 18/2018, 19/2018, 20/2018, 21/2018 i 22/2018. La Resolució 6/2018, de 22 de gener, concretament, s'expressava així: *"la informació relacionada amb la destinació donada a aquestes aportacions per part dels grups polítics perceptors és informació rellevant per a la finalitat de la transparència, en la mesura en què, d'una banda, posa a l'abast de la ciutadania la informació necessària per al control de legalitat de la destinació donada a aquests recursos finalistes, i de l'altra, permet el control ciutadà de l'oportunitat*

de les despeses fetes amb càrrec a aquests recursos públics, de manera que pugui formar-se una opinió crítica de l'actuació dels seus representants polítics a l'Ajuntament que pot fins i tot incidir en la determinació del seu vot en un futur. Un control ciutadà, finalment, que en el context de la transparència és molt rellevant facilitar i garantir, considerant que l'ús d'aquests fons escapa dels mecanismes ordinaris de control, com la fiscalització de la intervenció municipal (tret que el Reglament orgànic municipal prevegi una altra cosa, cosa que no és gens comú) i que, encara que la legislació de règim local atribueixi al Ple la potestat de control, el cert és que en la immensa majoria dels casos el Ple està fent deixament d'aquestes funcions" (FJ2).

Certament, cal tenir en compte entre les consideracions relacionades amb l'interès públic en la difusió d'aquesta informació i la seva rellevància per a la finalitat de la transparència, el fet que aquestes subvencions estiguin excloses dels mecanismes de control intern ordinaris, ja que d'acord amb l'article 4 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions (LGS), a les subvencions als grups polítics municipals no els és d'aplicació el procediment general de gestió i justificació de les subvencions concedides per les administracions públiques que s'hi regula als articles 29 i següents d'aquella llei, i per tant, la intervenció municipal ordinàriament les exclou de l'àmbit de la seva fiscalització, tret que la seva normativa interna disposi altra cosa, restant així el seu control intern exclusivament a mans del Ple de l'Ajuntament (art. 73.3 LBRL), que molt sovint no l'exerceix; addicionalment, cal tenir també en compte que la fixació de la quantia o l'import de la subvenció a percebre per cada grup es realitza per part dels propis grups que en seran els beneficiaris, la qual cosa afegeix interès en la transparència del procés de presa de decisió de cara al retiment de comptes a la ciutadania.

Per tant, concorre un interès públic innegable en l'accés a aquesta informació considerant que són recursos de naturalesa pública (surten dels pressupostos municipals), lligats a una finalitat d'interès públic (facilitar i possibilitar l'exercici de les funcions dels electes locals agrupats d'acord amb la llista electoral), determinats en la seva quantia pels propis grups polítics reunits en Ple, i que els beneficiaris i gestors són electes locals, que com a tals estan sotmesos a un especial escrutini en un escenari de transparència, retiment de comptes i control ciutadà dels poders públics.

4. Sobre la naturalesa jurídica subvencional de les aportacions econòmiques als grups

Tot i que l'article 4 LGS les exclogui de manera expressa del seu àmbit d'aplicació, les aportacions econòmiques als grups polítics tenen naturalesa subvencional, tal i com es va fonamentar en la Resolució d'aquesta Comissió 6/2018, de 22 de gener, FJ6, i en tot cas han ser considerades subvencions als efectes del règim de transparència i accés a la informació establert per a elles per l'LTAIPBG, que no les exclou ni en fa distinció. Per tant, el fet que les subvencions als grups polítics

municipals estiguin excloses de l'aplicació del marc jurídic general regulador de les subvencions de l'LGS no comporta cap limitació en l'aplicació a aquestes subvencions del règim general de transparència i l'accés a la informació de l'LTAIPBG, de la mateixa manera que les obligacions de transparència en la contractació pública de l'article 13 LTAIPBG són d'aplicació també als contractes patrimonials, per bé que estan exclosos del règim jurídic general dels contractes del sector públic (art. 9 de la Llei 9/2017, del 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les Directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, del 26 de febrer de 2014).

5. *Sobre la condició d'informació pública de la documentació que és a mans dels grups municipals*

El dret d'accés es projecta, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, sobre tota la informació "*elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions*". D'acord amb això, caldrà veure si concorren en el cas els requisits establerts en aquest precepte perquè pugui considerar-se que la informació relacionada amb la justificació de la despesa feta pels grups polítics municipals amb càrrec a les subvencions rebudes és informació pública o no, i especialment si el fet que el Ple de l'Ajuntament no l'hagi reclamada i es mantingui en mans dels grups polítics pot sostreure-li aquesta condició.

En primer lloc, cal dir que la informació a mans dels grups polítics s'ha de considerar informació a mans de l'Administració, ja que els grups polítics municipals no són una cosa diferenciada de l'Ajuntament, sinó que en són part. La Resolució 6/2018, de 22 de gener, ja s'hi va pronunciar, establint que els grups polítics municipals no tenen una personalitat jurídica pròpia i diferenciada de l'Ajuntament, sinó que són una fórmula organitzativa pensada per facilitar la relació dels electes d'una mateixa llista electoral amb els òrgans municipals. Així resulta de la legislació de règim local (article 50.1 del Text Refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLRMLC), que preveu que es constitueixin "*per al millor funcionament dels òrgans de la corporació*", de l'article 73.3 de la Llei 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Règim Local (LBRL), que preveu la seva creació "*als efectes de la seva actuació corporativa*") i de la jurisprudència del Tribunal Constitucional, que no els considera subjectes diferenciats titulars de drets o obligacions pròpies, sinó com a solucions organitzatives de caràcter intern destinades a facilitar el *ius in officium* dels electes, per a la finalitat "*d'organització grupal del treball corporatiu*" (STC 30/1993, de 15 de gener) i del Tribunal Suprem, que els considera "*un element organitzatiu de l'estructura dels òrgans de govern del municipi que es constitueix com a via o com a mitjà essencial per a que els representants populars que formen part de les respectives corporacions participin en l'activitat democràtica d'aquestes*" (STS 15584/1994 - ECLI: ES:TS:1994:15584). Per tant, els grups polítics

municipals, a diferència dels partits polítics, no tenen personalitat o entitat diferenciada de l'Ajuntament, sinó que són una fórmula organitzativa interna dels ajuntaments creada amb la finalitat de facilitar la relació i la participació dels electes d'una mateixa llista electoral en els òrgans municipals, d'acord amb criteris de proporcionalitat, i com a tals, són titular de drets econòmics en relació amb l'aportació que se'ls fa per a garantir el seu funcionament. Això no és contradictori amb el fet que puguin disposar d'un NIF, ja que aquesta identificació fiscal no va lligada a la personalitat jurídica sinó al fet que són obligats tributaris, d'acord amb l'article 35.2. de la Llei 58/2003, del 17 de desembre, general tributària. Aquesta manca de personalitat jurídica diferenciada portava a que s'afirmés en la Resolució 6/2018, de 22 de gener, que difícilment es pot considerar els grups municipals com entitats alienes als ajuntaments; són ajuntament, i com a tals, estan sotmesos al mateix règim de transparència i control que ho està la gestió de recursos públics que fa l'Ajuntament, i res justificaria que l'accés a la documentació relativa a la gestió de recursos públics de la hisenda local que administren i gestionen els grups polítics hagi de ser inferior al que s'aplica a la gestió econòmica del pressupost que gestiona l'Ajuntament. D'acord amb l'exposat, tant si el Ple ha demanat la informació com si no ho ha fet, la informació reclamada seria informació pública ja que estaria a mans dels grups polítics, que són part indestriable de l'Ajuntament.

D'altra banda, cal tenir en compte que l'article 2.b LTAIPBG parla d'informació "*en poder*" i no pas "*en possessió*" de l'Administració. La possessió és una noció que fa referència a la disponibilitat material de la informació, mentre que "*en poder*" va més enllà de la possessió i abasta també la informació que no és materialment a mans de l'Ajuntament, però que l'Ajuntament té potestat o poder jurídic per exigir que li sigui lliurada com a conseqüència de la seva activitat o l'exercici de les seves funcions. D'acord amb això, fins i tot si s'ignorés que els grups municipals són part de l'Ajuntament i es tractés la seva informació com a informació aliena a ell, la justificació de la despesa feta amb càrrec a les subvencions als grups polítics municipals s'hauria de considerar informació pública sobre la què es projecta el dret d'accés tot i no estar materialment en mans dels seus òrgans, considerant que el Ple té la potestat d'exigir-la i obtenir-la dels grups municipals per habilitació expressa de l'article 73.3 LBRL.

Es compleix també un altre requisit per a que la informació reclamada pugui ser considerada informació pública: la preexistència de la informació en relació amb la sol·licitud d'accés. Efectivament, l'article 73.3 LBRL estableix com s'ha dit l'obligació dels grups polítics de portar una comptabilitat específica en relació amb aquestes subvencions, que han de posar a disposició del Ple quan els la demani. Pressuposant que els grups compleixen amb aquesta obligació legal, la informació reclamada no s'hauria d'elaborar arran de la petició (almenys, la de la legislatura en curs), sinó que hauria de ser preexistent a la sol·licitud d'accés, de la mateixa manera que és presumible que existeixin a mans dels grups les factures i altres comprovants de les despeses realitzades.

Per tant, en la mesura en què existeixi i es conservi, aquesta informació s'ha de considerar pública i accessible per la via del dret d'accés, encara que no hagi estat reclamada pel Ple. Tanmateix, per al cas que els grups no hagin conservat adequadament la informació o l'hagin destruïda un cop finit el mandat i l'obligació de tenir-la a disposició del Ple, o en cas que hagin desaparegut com a grup o que no hagin existit durant tot el període, el dret d'accés no es podrà satisfer per inexistència de la informació, i així s'haurà de fer constar, sens perjudici de les responsabilitats eventuais en què puguin incórrer els gestors per negligència en la conservació documental davant de la jurisdicció comptable o de l'autoritat fiscal.

Atès que els grups municipals no tenen personalitat jurídica pròpia, l'Administració obligada a donar compliment d'aquesta Resolució és l'Ajuntament, que s'haurà de proveir d'aquesta informació requerint-la als grups polítics de la manera i pel procediment que consideri adient, tenint en compte, en tot cas, que el contingut d'aquesta Resolució no vincula l'Ajuntament a exercir la facultat de control intern per part del Ple prevista a l'article 73.3 LBRL.

6. *Sobre l'accés a les factures i la protecció de dades personals*

La GAIP, en la tramitació de la reclamació que va conduir a la seva Resolució 18/2018 (d'ídem objecte a la que ara es resol) va demanar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emetés informe sobre la conformitat i adequació de l'accés a la legislació de protecció de dades personals, considerant que va existir oposició fonamentada en aquest límit per part d'un dels grups municipals afectat per la reclamació. L'APDCAT, en la ponderació entre el dret d'accés i el dret a la protecció de dades, va tenir en compte i va deixar constància expressa de la rellevància d'aquesta informació als efectes de la transparència i per a la comprovació del ciutadà de la correcta utilització dels fons i *"per a formar-se una opinió crítica sobre les diverses maneres de procedir dels diferents grups"*. Afegeix consideracions sobre les dades de terceres persones físiques que puguin aparèixer en les factures o documentació comptable, i la conveniència d'anonimitzar-les, en els termes següents: *"Des del punt de vista de les terceres persones físiques que eventualment puguin resultar identificades en la documentació comptable o en les respectives factures justificatives de les compres o serveis abonats per part dels grups polítics, en principi, i a falta d'una major concreció sobre els motius pels quals interessa l'accés, cal tenir en compte que en principi sembla que es tractaria d'informació vinculada a alguna activitat professional (ja sigui com a conseqüència de facilitar subministraments o de la prestació de serveis) per la qual cosa la intromissió en la vida privada d'aquestes persones seria mínima, però no es pot descartar que una relació continuada pugui acabar permetent identificar algun tipus de vinculació amb determinades persones o proveïdors que, tenint*

en compte la naturalesa política del grup municipal pot acabar permetent establir, de forma fonamentada o no, algun tipus d'afinitat política”.

Per altra banda, pot semblar un cas anàleg a l'exposició a què estan sotmesos els contractistes de l'administració, els quals, per mandat de la LTC [es refereix a la legislació de transparència catalana] estan sotmesos a un exigent règim de publicitat activa (art. 13 LTC), però cal tenir en compte que en aquest cas del que es tracta no és de controlar aquestes terceres persones, sinó de controlar la destinació dels fons. Essent així, l'objectiu de transparència s'assoliria igualment sense necessitat d'identificar i sacrificar la privacitat de les persones físiques que eventualment puguin aparèixer en el conjunt de documentació afectada. (...) Per aplicació dels principis de proporcionalitat o de minimització en el tractament de les dades es considera que l'eventual accés a la documentació sol·licitada no hauria d'incloure informació que permeti identificar-les. Convé recordar que l'anonimització hauria de ser sempre la primera mesura a tenir en compte davant l'eventual accés a informació personal afectada per l'exercici del dret d'accés dels ciutadans. Seria suficient doncs aportar informació sobre els conceptes.

Pel que fa a la informació que pugui afectar els regidors membres del grup, si la informació es dona sense facilitar el detall d'eventuals despeses de representació (àpats, viatges, allotjaments realitzats en el sí de les activitats inherents dels grups polítics), el grau d'ingerència sobre la privacitat del regidor o regidora seria molt menor i seria sens dubte respectuós amb el principi de minimització de les dades. No obstant això, en el cas que es tracti de despeses que constin com imputables a l'activitat d'un determinat regidor la normativa de protecció de dades no impediria l'accés a aquesta informació. Des del punt de vista del regidor o regidora que pugui resultar afectat, cal tenir en compte que aquestes persones exerceixen càrrecs públics, disposen i fan ús, amb un ample marge de discrecionalitat, de diners públics que haurien d'anar destinats a cobrir despeses de funcionament del grup del qual en són part, i per tant vinculades a la finalitat pública que persegueixen. La necessitat de control d'aquest marge de discrecionalitat en relació amb la utilització de fons públics, pot justificar l'accés a aquesta informació.”

Fetes aquestes precisions i en aquestes condicions, l'APDCAT conclou que “la normativa de protecció de dades no impedeix l'accés del reclamant a la informació sobre les quanties abonades per la corporació als diferents grups polítics municipals. Tampoc impediria l'accés a la informació sobre els diferents conceptes de despesa realitzada per aquests grups i les quanties destinades a cadascun d'ells, incloent el fet que alguna d'aquestes despeses pugui vincular-se amb un regidor determinat.”

D'acord amb l'exposat, el dret d'accés ha de prevaldre sobre el dret a la protecció de dades personals dels regidors i regidores, de manera que no s'han d'eliminar de la documentació i la comptabilitat relativa a les despeses realitzades amb càrrec a les dotacions del grup polític municipal, considerant

que aquestes despeses finalistes han d'estar imputades a la seva activitat com a regidor - especialment sotmesa a escrutini públic en un escenari de transparència- i que l'ample marge de discrecionalitat de què disposen per a la utilització d'aquests recursos públics justifica ampliar proporcionalment les possibilitats de controlar-los; tanmateix, en relació amb les dades personals de terceres persones físiques que hi apareguin, s'hauran d'anonimitzar de les factures i documentació relativa a les despeses, en no ser rellevants per a la finalitat de control de la despesa realitzada pels grups municipals, mantenint però la referència concreta al concepte i quantia de cada despesa. Això sens perjudici que la ponderació pugui ser favorable a l'accés a aquestes dades identificatives en un altre cas concret, si queda prou justificat.

7. Sobre el trasllat als grups municipals i les al·legacions efectuades

La GAIP, d'acord amb l'article 34 RGAIP, va demanar la col·laboració de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat per tal que traslladés la reclamació als grups polítics que en resultaven afectats. L'Ajuntament ho va fer als grups actualment representats a l'Ajuntament: CC Veïns; Ciutadans, ERC, ICV-EUIA, Junts per Sant Feliu; PDECAT, PP i PSC.

D'aquests grups, s'han adreçat a la GAIP en resposta tres, que consten als antecedents 7, 8 i 9. Cap d'ells ha formulat cap al·legació oposant-se a l'accés, ben al contrari, els escrits han adjuntat documentació relacionada amb els ingressos i despeses que es reclamen. Per tant, no havent-hi oposició de cap persona afectada per l'accés, no resulta procedent suspendre l'execució d'aquesta resolució, que no es podrà donar tanmateix per satisfeta amb la documentació lliurada a la GAIP, sinó que exigirà el lliurament a la persona reclamant o que se li faciliti la consulta presencial, dins del termini fixat a la part resolutiva, de la informació següent:

- Relació de despeses amb càrrec a les subvencions rebudes pels grups per al seu funcionament (no inclou retribucions personals als regidors, sinó subvencions al grup per al seu funcionament, a l'empara de l'article 73.3 LBRL).
- Justificants o factures d'aquestes despeses.

8. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "*l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió*". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el

previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix l'obligació de facilitar la informació dins del termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment, i que la desatenció d'aquest requeriment pot donar lloc a l'exigència de responsabilitats en el marc del règim sancionador previst a la mateixa llei. Concretament, a la vista de la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, la desatenció dels requeriments d'aquesta Comissió constitueix una infracció qualificada de molt greu que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG. Amb aquesta finalitat, l'article 49.2 RGAIP preveu que la Comissió n'informi als òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos per l'Administració i que se n'hi faci difusió mentre duri l'incompliment.

9. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal electrònic de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 12 de juliol de 2018, resol per unanimitat:

1. Estimar la reclamació 77/2018 i declarar el dret de la persona reclamant a accedir a la informació relativa a la relació de despeses realitzades pels grups municipals de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat amb càrrec a les aportacions rebudes de l'Ajuntament durant els anys 2011 a 2016, així com a les factures o la documentació justificativa d'aquestes despeses, anonimitzades en els termes establerts al FJ6, o a obtenir constància escrita de la seva inexistència, si escau.
2. Requerir a Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat a proveir-se d'aquesta informació pel procediment que consideri oportú i a que la lliuri a la persona reclamant dins del termini màxim de quinze dies.

3. Requerir l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat a informar a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable de l'execució d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per al seu compliment, dins del termini de quinze dies.
4. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta Resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 77/2018 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 12 de juliol de 2018

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Els terminis donats en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.